భయం

– 'మాధవ్', Sharjah, UAE

రాత్రి దాదాపు 12 గంటలయింది. రైలు అదేదో "ఎవరికిపుట్టిన బిడ్డరా వెక్కివెక్కి ఏడుస్తోంది" అని సామెతచెప్పినట్లు దేనిగురించీ పట్టనట్లు నిదానంగా నడుస్తోంది. వెధవది వెధవది అంటూ దాదాపు వందవసారి రైలునీ అందులో ఇలా రాత్రిపూట ప్రయాణించాల్సిన నా ప్రారబ్ధాన్నీ తిట్టుకొని వుంటాను. ఇది గుంటూరునుండి రేపల్లెకు వెళ్లే ఆఖరిరైలు. అర్థరాత్రిపూట నడుస్తుంది అందుకే 'దొంగలబండి' అనిగూడా పిలుస్తారు.

కంపార్టుమెంటులో నేనూ నా ఎదురుగా కూర్చున్న బుంగమీసాల రౌడీ మొహంవాడూ తప్పనిచ్చి ఎవరూ లేరు. అందుకే అంత నిశ్శబ్దంగా వుంది. నా ఎదురుగాకూర్చున్న బుంగమీసాలవాడిని తల్చుకోగానే మళ్లీ చిరాకు పుట్టుకొచ్చేసింది. 'గుంటూరులో రైలు ఎక్కినప్పట్నించీ చూస్తున్నాను. కంపార్టుమెంటులో ప్రయాణిస్తుంది మేమిద్దరమే గదా కనీసం మొహమాటానికయినా పలకరించడు. పైగా మొహంమీద పులిపిరికాయ ఒకటి - భయంకరంగా అదేదో సినిమాలో విలన్‌వేషంలోని ఎస్వీఆర్ లాగా పెద్దపోజుపెట్టి కూర్చున్నాడు.' రైలు కీచుమంటూ శబ్దాలుచేస్తూ పల్లెకోన స్టేషనులో ఆగింది. అయినా ఈ రాత్రిపూట దొంగలబండిలో ఎవడు ఎక్కుతాడనీ బండి ఈ స్టేషనులో ఆపడం.

నా ఎదురుగా కూర్చున్నవాడు లేచి క్రిందకి దిగివెళ్లాడు. హమ్మయ్య దిగిపోయాడు కదా అనుకుంటే రైలు కదులుతూండగానే మళ్లీ ఎక్కాడు. రైలు ఎక్కిన దగ్గర్నుంచీ చూస్తున్నాను వీడి వ్యవహారం నాకు ఎందుకో నచ్చటంలేదు. అయినా ఇంకేముందీ ఒక పదినిమిషాలు ప్రయాణించేస్తే రేపల్లె వచ్చేస్తుంది. హాయిగా ఇంటికి వెళ్లి వేడినీళ్లతో స్నానంచేసి శుభ్రంగా నిద్రపోవచ్చు. పైగా పార్వతి నాకోసం ఎదురుచూస్తూంటుంది. పార్వతి గుర్తురాగానే అంతవరకూ రైలుప్రయాణంలో పడుతున్న ఆందోళనను మర్చిపోయాను. పార్వతి నా భార్య కావడం నేను చేసుకున్న అదృష్టం అనే అనుకుంటాను. అన్నిటికీ సమర్థించుకుంటూ వస్తూంటుంది. లేకపోతే నేనొక్కడినే ఇంటిసమస్యలన్నీ పరిష్కరించుకుంటూ రావడం నావల్ల అయ్యేపనేనా! పార్వతిని అడగందే నేను ఏపనినీ చేయడానికి ఇష్టపడను. అందుకే నన్ను కొంగుచాటు మనిషి అంటారుగానీ నాకేమీ అభ్యంతరంలేదు. పార్వతి సలహా అంతగొప్పదని నా నమ్మకం.

ఇలా ఆలోచించుకుంటూనేవున్నాను రైలు మెల్లగా పుణ్యకాలం పూర్తయిందన్నట్లుగా రేపల్లె స్టేషనులోకి వచ్చి ఆగింది. బండిదిగి స్టేషను బైటికి వచ్చి చుట్టూతా చూసాను. సహజంగా వుండే రిక్షావాళ్లు ఒక్కడుగూడా లేడు. గవర్నమెంటువాళ్ల కరెంటుకోత ప్రభావమో లేకపోతే మున్సిపాలిటీవాళ్లు వారానికి 5రోజులసెలవుకోసం సమ్మెచేస్తున్నారో ఒక్కవీధిబల్బూ వెలగడంలేదు. వెధవది వెధవదని మళ్లీ రైలునీ నా రైలుప్రయాణాన్నీ తిట్టుకున్నాను. నా ఇల్లు స్టేషనునుండి మెయిన్ రోడ్డులో వెళితే ఒక 2 కిలోమీటర్లుంటుంది. అడ్డదారి సందులలోగుండా వెళితే దాదాపు పదినిమిషాల నడకలో చేరిపోవచ్చు. చేసేదేముంది, ఇంటికి తొందరగా వెళ్లాలి అనుకుని అడ్డదారిగుండా వెళ్లడం మొదలుపెట్టాను. సహజంగా నేను ఇంతధైర్యం చేసేవాడినిగాను కానీ ఇల్లుచేరుకోవాలనే తాపత్రయంతో గబగబా నడవడం మొదలుపెట్టాను.

అనుకోకుండా ఎందుకో నా మనసులో సందేహంబయల్దేరింది ఎవరో నన్ను వెన్నాడుతున్నట్లుగా - ఇలా అనుకోగానే నా గుండె గతుక్కుమంది. నడకవేగం తగ్గించి మెల్లగా తలతిప్పి వెనక్కుచూసాను. దూరంగా ఎవరో ఆకారం నావైపే పరిగెత్తివస్తున్నట్లు కనిపించింది. "హరి భగవంతుడా! ఇదేంకష్టం తెచ్చిపెట్టావు. నా వెన్నెముకలోంచి మెల్లగా వణుకుబయల్దేరింది. నా భయంనాకు తెలిసివస్తోంది. వాడు నాకు ఫర్లాంగు దూరంలోకివచ్చేదాకా నేను భయంతోటి బిగుసుకుపోయేవున్నాను. తీరా వాడి ఆకారంపోల్చుకోగానే భయం రెట్టింపయింది. వాడే నాతోపాటు రైలులో ప్రయాణంచేసిన రౌడీవెధవ ఆగమంటూ సైగలుచేస్తూ పరిగెత్తి వస్తున్నాడు. పైగా వాడిచేతిలో ఏదో వుంది.

"కత్తేమో... నన్ను చంపటానికి వస్తున్నాడేమో..." ఇలా అనుకోగానే ఎక్కడలేని హడలుపుట్టుకొచ్చింది. అంతే నేనూ పరిగెత్తి పారిపోవడం మొదలెట్టాను. నా కాళ్లు భయంతోటి వణికిపోతున్నాయి. నేను పరిగెత్తడం వాడికి ఆశ్చర్యం కలిగించినట్లుంది. ఆగిపోయి చూడడం మొదలుపెట్టాడు. అయినా నేను వాడికి అందుతానా! కాలేజీలో రన్నింగ్ ఛాంపియన్‌ని దొంగలు తరిమితే పారిపోలేనా! పైగా కరాటేగూడా నేర్చుకున్నాను. ఎవరో నన్ను అడిగారు కరాటే ఎందుకు నేర్చుకున్నావూ అని. పదిమంది కొట్టటానికివస్తే కనీసం పారిపోవడానికి ఉపయోగపడుతుందికదా అని నేర్చుకున్నాను. మా ఇల్లు వున్న వీధి మలుపు దగ్గరికివచ్చేదాకా నా గుండె దడ ఆగలేదు. హమ్మయ్య మా ఇల్లువచ్చేసింది ఇంక భయంలేదు అనుకుంటూ వెనక్కుతిరిగి చూసాను. వాడే రెట్టింపువేగంతో సైగలుచేస్తూ పరిగెత్తి వస్తున్నాడు

ఓరి వీడిధైర్యం మండిపోనూ.. నా వీధిలోకొచ్చి నన్నే దోచుకుందామనుకుంటున్నాడూ... అయినా ఆ సైగలేమిటీ! పిచ్చాడేమో! వాడు పిచ్చివాడేమో అనుకోగానే నాకు స్పృహతప్పుతున్నంత పనయింది. పార్వతి గుర్తువచ్చింది. అంతే మరింతవేగంగా మా ఇంటివైపు పరిగెత్తడం మొదలుపెట్టాను. ఇంటిముందరికివచ్చి కాలింగ్‌బెల్లు నొక్కడం మొదలుపెట్టాను. పార్వతీ పార్వతీ అంటూ పెద్దగా పిలవడం మొదలుపెట్టాను. వాడూ సందుమలుపుతిరిగాడు ఇప్పుడు నాకు స్పష్టంగా కనబడుతున్నాడు. నేను మాఇంటిముందర ఆగడం చూసినట్లున్నాడు పరిగెత్తడం ఆపి నిదానంగా నడిచివస్తున్నాడు. వాడిని చూస్తూంటేనే నాకు గుండాగిపోయేటట్లుంది. నరనరాల్లోనూ ఎక్కడలేని భయమూ నిండిపోయింది. అనుకుంటూనేవున్నాడు వాడు దగ్గరికి వచ్చేసాడు. నాకు మరింత దగ్గరికి వచ్చేసాడు. వాడి సంచీలో చేయిపెట్టాడు. వాడు సంచీలో చేయిపెట్టగానే "ఇంకేముందీ, కత్తితీస్తాడు నన్ను చంపేస్తాడు" ఇలా అనుకోగానే మెదడంతా మొద్దుబారినట్లు అయిపోయింది అంతే 'పార్వతీ' అని పెద్దగా అరుస్తూ స్పృహకోల్పోయి పడిపోవడం మాత్రమే గుర్తు.

పొద్దున్నే పాలవాడు నీళ్లల్లో పాలు ఎక్కువపోసి తెచ్చినందుకుగానూ వాడి ధర్మబుద్ధిని అతి పెద్దగొంతుతో పార్వతి పొగుడుతుండగా మెలకువవచ్చింది. మెల్లగా మంచందిగి ముందు హాల్లోకి వచ్చాను. నన్ను గదిలోంచి బైటికి రావడం చూసినట్లుంది "లేచారా!" ఉండండి కాఫీ పట్టుకొస్తాను అంటూ పార్వతి వంటింట్లోకి వెళ్లింది.

పేపరుతీసుకుని హాల్లో కుర్చీలో కూర్చున్నాను. వీధిగుమ్మం దగ్గర ఎవరో వచ్చి నిలబడ్డట్లుంటే తలతిప్పి చూసాను. మళ్లీవాడే... రాత్రి నా వెంటబడ్డ రౌడీవెధవ ఇవాళ పట్టపగలు నా గుమ్మంముందర నుంచొని

వున్నాడు. వాడిని చూడంగానే నాకు రాత్రి జరిగిందంతా గుర్తువచ్చింది. అంతే "పార్వతీ" అంటూ పెద్దగా పిలిచాను.

నా పిలుపు విని పార్వతి వంటింట్లోంచి పరిగెత్తుకువచ్చింది. "పార్వతీ! వాడే దొంగవెధవ రాత్రి నా వెంటపడ్డాడు. పట్టపగలు మళ్లీ ఇల్లుదోచుకుందామనివచ్చాడు తలుపెయ్యి పోలీసులకి ఫోనుచెయ్యి" పెద్దగా అరవడం మొదలుపెట్టాను. నా అరుపులువిని వాడు ఒక రెండడుగులు వెనక్కివేసాడు. "అయ్యోరామ! ఇంత హడావుడిచేస్తారేంటండీ. ఉండండీ" అంటూ పార్వతి అతనివంక తిరిగి "నువ్వు లోపలికి రావయ్యా" అంటూ పిలిచింది. పార్వతి పిలవగానే వాడు నాకు నమస్కారంపెడుతూ లోపలికివచ్చాడు.

పార్వతి ప్రవర్తన అర్థంగాక నేను ఆశ్చర్యపోయి నిలుచున్నాను. "మీరు రాత్రి ట్రైనులో మీ పర్సు మర్చిపోయివచ్చారు. పాపం ఇతను మీతోటి ప్రయాణంచేసాడట. మీరు పర్సు మర్చిపోవడంచూసి మీకు దాన్ని ఇద్దామని మీవెంటపడ్డాడు. మీరేమో వాడిని భూతమో దయ్యమో అనుకున్నట్లున్నారు ఇంటిగుమ్మంముందరికొచ్చి పడిపోయారు. రాత్రి అతనుగానీ లేకపోతే ఒక్కర్తినే మిమ్మల్ని ఇంట్లోకి మోసుకురాలేక చచ్చుండేదాన్ని..." పార్వతి నామీద విసుక్కోవడం నాకు స్పష్టంగా అర్థమయింది. పాపం అమాయకుడిని పట్టుకుని దొంగ అన్నందుకు పార్వతికి కోపంవచ్చినట్లుంది.

"అలాంటప్పుడు అరిచి చెప్పచ్చుగా... అలా సైగలు చేయడంఏమిటి అదేదో రహస్యంగా పర్సువాపసుఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్లు..." బింకంగా పార్వతికి సమాధానం చెప్పాను.

"పాపం! ఇతను మూగవాడండీ. మాట్లాడటం తెలిసుంటే మిమ్మల్ని అరిస్తూ పిలిచేవాడేనేమో! కానీ మూగవాడవడంవల్ల సైగలు చేయాల్సివచ్చింది. మీరేమో అదిచూసి దడుసుకున్నారు, మీరు రాత్రి పడిపోవడం చూసి నాకు సహాయం చేసాడుగదా, మీరు ఎలావున్నారో అని పొద్దున్నే చూడడానికి వచ్చాడు."

పార్వతి ఇదంతా చెప్పడంతో నాకు సంగతంతా అర్థమయింది. ఇంకేం చెప్పాలో అర్థంగాక సిగ్గుతో తలవంచుకున్నాను. పార్వతే లేకపోతే నేను ఎలాబ్రతకగలను అని ప్రేమగా మనసులో అనుకున్నాను.

Does this sound familiar??

(Courtesy of to Abby and Star Ledger)

Dear Abby: I have planned my last party. Out of 45 invitations mailed out, we had three RSVPs! The invitations clearly stated a date by which we needed a response, and still only a tiny percentage complied.

My husband and I would not have been as upset if those 42 people had called with their regrets. But sitting around and wondering how many, if any, people are going to show up is nerve-wracking. I had no idea how many people to prepare for, or whether we needed to rent tables, chairs, etc.

The same thing happened with our wedding invitations. They included a response card and a self-addressed, stamped envelope (all they had to do was indicate whether they were coming or not, and put it in the mail), but many people never responded to the invitation. Some showed up without letting me know they were coming, and others failed to show when they said they would.

Has something changed? Why do people think it's OK not to respond to an invitation when specifically asked to do so?

— Fed Up in Milwaukee

Dear Fed Up: Nothing has changed. "R.S.V.P." stands for "repondez s'il vous plait," and translates to "please respond." To ignore an invitation, and neither accept it nor politely refuse, is inexcusable. It takes only a moment to make a call or return a written reply. However, if people haven't responded in a reasonable period of time, I see nothing wrong with calling them and asking if their decision is "yea" or "nay." As a host or hostess, you need to know how many guests to prepare for.

NU DESIGNS

Where Creativity Blooms!

Parsippany, NJ

Professional Decorating Service for Weddings, Parties & Special Occasions

- *Wedding Mantapams
- *Distinctive Arches & Props
- *New Innovative Fresh Floral Design
- *Unique Hall & Stage Decorations
- *Custom Silk Floral Designs
- *Balloon Arches and Centerpieces
- *Customized Gifts

Specialized Decorations & Favors for: Sweet 16, Anniversaries, Bridal & Baby Showers

Unbeatable Wedding & Reception Packages Available

Experienced decorator and designer to guide you in making your special event really SPECIAL!

Call Malini Chandrasekhar **(201) 884-0885**